



*Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!*

## 2 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА - ТОМИНА

### ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО

*А вечерта в тоя ден, първи на седмицата, когато вратата на къщата, дето се бяха събрали учениците Мү, стояха заключени, поради страх от нуденте, дойде Исүс, застава посред и им казва: мир вам! И това като рече, показа им ръцете и нозете и ребрата Си. Учениците се зарадваха, като видяха Господа. А Исүс пак им рече: мир вам! Както Ме Отец прати, тъй и аз ви пращам. И като рече това, дүхна и им казва: приемете Дүха Светаго.*

*На които простите греховете, тям ще се простят; на които задържите, ще се задържат. А Тома, един от дванайсетте, наричан Близнак, не беше с тях, когато дохожда Исүс.*

*Другите ученици мү казваха: видяхме Господа. А той им рече: ако не видя на ръцете Мү белега от гвозденте, и не туря пръста си в раните от гвозденте, и не туря ръката си в ребрата Мү, няма да повярвам. След осем дена учениците Мү бяха пак вкъщи, и Тома с тях. Дойде Исүс, когато вратата бяха заключени, застава посред тях и рече: мир вам!*

*После казва на Тома: дай си пръста тук, и виж ръцете Ми; дай си ръката и турн в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ.*

*Отговори Тома и Мү рече: Господ мой и Бог мой!*

*Исүс мү казва: Тома, ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са видели, и са повярвали. И много други чудеса направн Исүс пред учениците Си, за които не е писано в тая книга.*

*А това е написано, за да повярвате, че Исүс е Христос, Син Божий, и като вярвате, да имате живот в Неговото име. (Йоан 20:19-31)*

### ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО

## БОГ ДАРЯВА ВЯРАТА НА ТЪЗИ, КОИТО Я ТЪРСЯТ

Отмина Светлата Пасхална седмица, но сърцата ни все още преливат от радостни чувства. Наистина велик е денят на Христовото Възкресение, а човешката дүша е твърде крехка и твърде нежна, за да повере необятното величие на това събитие. Малцина са тези, които остават недокоснати от неговата лъчезарност, ала не са малко и тези, които го празнуват само като традиционен пролетен празник,

без да вярват в достоверността на самото събитие. Мнозина смятат, че възкресението на Господа Христа е един мит, една красива легенда или в най-добрия случай един символичен израз на вечния човешки стремеж към светлина и безсмъртие, а не исторически факт. С други дүми, те просто не вярват, че Христос наистина е възкръснал.

Нека си припомним как апостолите приеха вестта за Христовото Възкресение – те просто не й повярваха. Тези, които в продължение на три години следваха неотлъчно Христос и бяха свидетели на чүдните Мү дела, които слүшаха всяка Негова дүма, които виждаха как Той изцерява слепи, хроми и прокажени и как възкресява мъртви, не повярваха, когато жените мирносно дотичаха от празния гроб и им съобщиха, че Христос е възкръснал. „И техните дүми им се сториха празни, и не им повярваха“ (Лүка 24:11) – пише по този повод св. евангелист Лүка. Двамата ученици Лүка и Клеопа също казаха на апостолите, че са видели и разговаряли с възкръсналия Исүс, „но и на тях не повярваха“, свидетелства св. евангелист Марк. На свой ред и апостол Тома не повярвал на разказа за появата на Христос сред десетте апостоли и поискал категорични доказателства – не само да види Господа, но и да сложи пръст в раните Мү.

Значи и самите апостоли са потърсили аргүменти, за да обосноват вярата си. Но те са били готови да повярват и макар че са приели вестта за Възкресението с недоверие, те са искали тя да се окаже вярна и затова Христос е благоволил да им даде доказателства – явил им се многократно и на различни места, разговарял с тях и се хранил с тях. Апостол Тома от дълбините на дүшата си е желал да получи същото свидетелство като другите апостоли и точно затова Исүс удовлетворил желанието Мү: „Дай си пръста тук и виж ръцете Ми; дай си ръката и турн в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ“ (Йоан 20:27).

„Не бъди невярващ, а вярвай!“ Този призив Христос отправя и към всички нас. Нашата религиозна вяра трябва да бъде твърда и непоколебима, искрена и силна, жива и действена. Но тя трябва да бъде също разумна и аргүментирана, а не сляпа и необоснована.

Ако ние потърсим Христа и искрено пожелаем да повярваме в Него, нека внимателно разворим страниците на новозаветните книги – истинността на всичко в тях е подпечатана с кръвта на светите апостоли. А никой не търпи нечувани мъчения за една измама и не полага живота си за една лъжа, нали? Това именно са красноречивите и неопровержими доказателства, които Христос ни дава, за да обосновем и аргүментираме вярата си. Ние можем да ги отхвърлим или да ги приемем – изборът е наш, но това е избор съдбоносен. Нека не правим фаталната грешка

на книжниците и фарисенте, които, както и апостолите, видяха чудните дела на Христос и чуха словото Му, но не повярваха в Него, защото това изискваше от тях да променят коренно себе си и живота си. Нека отворим дъшите си за вярата и да приемем непредубедено Христовото благовестие, за да влезем в блаженството на тези, „които не са видели, а са повярвали“.

Автор: *Свещ. Ал. Лашков*

## **СВЕТА МЪЧЕНИЦА АЛЕКСАНДРА**

Императрица Александра, съпруга на Диоклетиан, като свидетел на мъченията, на които бил подложен св. Георги и чудото на изцвяването на мъченика, познала истината и искала пред всички да изповяда вярата си в Христа.

Когато Диоклетиан, който все още се надявал да склони Георги да се отрече от Христа, мъченикът предложил да отидат в храма на Аполон. Императорът помислил, че Георги се е вслушал в съвета му. Когато, обаче дошли в езическия храм, пред многочислено събрание светецът изобличил езическите заблуди и чрез молитва съкрушил идолите. Като чула за това, жената на императора, Александра, не могла повече да скрива своите християнски убеждения. Тя отишла в храма и високо заявила: „Боже на Георги, помогни ми, защото единствено Ти си всемогъш!“ След това се хвърлила в краката на мъченика.

Диоклетиан не могъл повече да сдържа гнева си. Веднага той издал смъртна присъда: главата на собствената му жена и на великомъченика Георги да бъдат отсечени с меч. Докато отивали към мястото на наказанието, императрица Александра вървяла с вдигнати към небето очи и усърдно се молела. По пътя, капнала от умора, тя помолила войниците да ѝ разрешат да си почине. Като се опряла на една стена, тя тихо предала Бог дъшата си. При вида на такава блажена смърт свети великомъченик Георги прославил Бога и бодро продължил пътя към своята Голгота.

© Жития на светните. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит Д-р Атанасий (Бончев).

### **Български светни**

## **ЖИТИЕ НА СВЕТИ МЪЧЕНИК ЛАЗАР БЪЛГАРСКИ**

Свети Лазар бил българин от село Дебел дял, което отстояло на 14 километра от гр. Габрово. Още като момче той оставил родното си място и отишъл в Мала Азия. В селото Гоми той бил нает за овчар, но като християнин предизвикал омразата на турците против себе си и някой се турски големец го хвърлил в тъмница.

След дълги изтезания и жестоки мъчения, които Лазар мъжествено понасял поради голяма любов към Христа, той бил убит на 23 април 1802 г. на 28-годишна възраст.

Господ го приел във вечните Свои обители и го прославил на небето и на земята: над мощите на св.

Лазар ставали много чудеса. За него било написано житие и била съставена служба в негова чест, които според описа на проф. Иван Шишманов се намирили в частна библиотека на приснопамятния йеромонах Неофит Рилски, но които сега се намират в неизвестност. Образът му е изписан в цял ръст в параклиса на Рилския манастир „Свети Архангели“, где то е означено и родното му село Дебелдял.

© Жития на светните. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит Д-р Атанасий (Бончев).

## **ПРАЗНИКЪТ СВЕТИ ПЕТЪК – ЖИВОПРИЕМНИЙ ИЗТОЧНИК**

Живопримен източник, се отбелязва на Светли петък – първия петък след Възкресение Христово. Свързан е с „обновението на храма на Пресвета Владичица и Богородица, който се намира във в. от стените на Цариград, и се нарича „Живопримен източник“. Така е записано в началото на синаксара на празника. Празникът обаче има своята предистория, свързана с чудо, извършено от Божията Майка през V в. на мястото, където се намира и до днес изграденият през 1833-1835 г. храм „Живопримен източник“. Ето какво разказва синаксара на празника. Преди още да възлезе на императорския престол, бъдещият василевс Лъв I, наричан Макелий, разхождайки се по това място, видял един заблудил се слепец да броди из гъсталака. Слепецът помолил младия Лъв да му намери вода, за да утоли жаждата, която изпитвал, и той „навязъл в гъстата гора, търсил тук и там вода и като не намерил, върнал се опечален“. Тогава чул женски глас: „Не трябваше, Лъве, толкова да се трудиш да търсиш вода, понеже водата е навлизала“. Ободрен от гласа, Лъв подновил търсенето, но то и сега било безрезултатно. И отново се чул гласът: „Императоре Лъве, влез по-навътре в гъстата гора и ще намериш локва; ще вземеш с шепя от мътноста вода и ще утолиш жаждата на слепеца; ще намажеш с калчица слепите му очи и веднага ще познаеш коя съм, понеже отдавна съм на това място“.

Така и станало. Изпълнило се не само чудното проглеждане на слепеца, но не след дълго време Лъв станал и император. „Този добър и смирен човек, известен със своята нравственост и милосърдие“, още тогава разпознал в гласа и чудото с изцелението Пречистата Владичица, Майката Божия. След като се изпълнило пророчеството за неговото възкачване на императорския византийски престол, на мястото, от което почерпил водата, построил великолепен храм. Божията Майка обещала на император Лъв: „В този храм аз ще изпълнявам молбите на тези, които идват при мен с надежда и непоколебима вяра. И няма да има нищо, което да ми пречи или да не ми се подчини – нито бяс, нито болест, превъзхождаща лекарското изкуство“ (цит. по Алис-Мери Галбот, „Чудотворные образы в константинопольском храме „Живоносного источника“, Св. „Чудотворная икона в Византии и Древней Руси“, Москва 1996 г.).

Негово Високопреосвященство Неаполският и Ставрополски митрополит Варнава (Гръцка православна църква) нарича Светли петък, "отдание на страшния Разпети петък, когато меч пронизва сърцето на Божията майка" (вж. Лука. 2:35), при вида на нейния невинно страдащ Син". "Затова светата Църква мъдро отрежда първия петък след Пасха да бъде празник за възхвала на тази, която роди Живата вода Христос" (Йоан. 4:10, 14).

Автор: Прот. Смиа Паралингов  
Източник: [www.bg-patriarshia.bg](http://www.bg-patriarshia.bg)

**Наръчник по Православие**

## **ПРЕДИ И СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО – БЕБЕДИ С НОВОНАЧАЛНИЯ**

Хората са развалили Христовото дело, а аз искам очистена (от такива повреди – в. пр.) религия.

- А кои са тези хора, които са повредили Христовото дело? Разбира се, не вселенските отци, на чиято светост и мъдрост се удивява целият свят. Тези велики мъже, изпълнени с даровете на Светия Дух, прославени с дара на чудотворството, изповедниците Христови, великите подвижници, най-посветените хора – могли ли са те да повредят делото на Своя Господ и Учител, в закона на Когото се поучавали денем и нощем?

Ще ти обърна внимание още, че да се развали Христовото дело не е по човешките сили, според думите на Господа за Неговата Църква портите адови няма да й надделеят.

Вече много различни хитрости е измислял адът против нея, но тя стои непреклонна и непоклатима, защото е основана на твърдия камък, изповядан от апостол Петър. Този камък е Христос, Синът на Живия Бог!

Знаеш ли кой в действителност разваля делото Христово? Това са новаторите – хора, дръзващи да мислят, че са призвани да очистят религията. Такива са били всички ереснарсни – от арианите до лутераните и до безчислените сектанти на нашето време, които са довели своята очистена религия дотам, че в нея няма Духа Христов, а е оставено за приличие само едното Негово име. Не обезуми ли Бог мъдростта на тоя свят? (1 Кор. 1:20).

От кого, кажи ми, те са получили право да пресъзидат Апостолската и Съборна църква? С какво са доказали те, че не се явяват самозванци? Със святост на живота ли, или с дар на чудотворство, подобно на Апостолите?

Господ, говорейки за лъжеучителите, ни е дал средство да ги отличаваме от истинските учители: По плодовете им ще ги познаете (Мат. 7:16). Известно е, че вместо плодовете на светостта, новаторите са показали гордост, честолюбие и раболепие към страстите. И такива личности са дръзвали да се докосват до Христовото дело, позволявали са си самопроизволно да обясняват Неговото Слово!

Ние нанстина бихме се почудили на това, че такива учители могат да намерят последователи, ако не

знаехме, че се отнасят снизходително към лошите наклонности на човешката природа, на които Евангелието и Църквата заповядват да противоборстват!

И действително, виж в какво са се състояли техните преобразувания. Нали не мислиш, че те, допускатки снизхождения в Църквата и отклонения от древната строгост на правилата, са имали предвид да възведат Църквата на предишната висота? Не! Те само така са говорили, а всъщност са отхвърлили всичко, което стеснявало своеволнето на човешката природа, всичко, което смирявало ума на вярващите в послушание на Христа. Те са отхвърлили Тайнствата, които не им харесвали, Богослужението, което им изглеждало уморително, постите, неприятни за тяхната чувственоост, и другото, узаконено от Църквата, основано на Словото на Христа и Неговите Апостоли.

Такова ли очистване на религията желаеш ти? Нима, приятелю мой, ти си готов по-скоро да вярваш на тези хищни вълци, които ходят в овчи кожи и от които ни предпазва Христос, отколкото на Неговите Апостоли и на верните им последователи, които са били най-добрите от хората? Знаеш ли какво казва апостол Павел: Ония, които живеят по плът, за плътско мислят, а ония, които живеят по дух – за духовно. Плътските помисли са смърт, а духовните помисли – живот и мир, защото плътските помисли са вражда против Бога; защото не се покоряват на Божия закон, нито пък могат (Рим. 8:5-7 – слав.).

Моля ви, братя, пазете се от ония, които произвеждат разцепления и съблазни против учението, което сте научили, и странете от тях. Защото такива служат не на Господа нашегo Исуса Христа, а на корема си, и със сладки и ласкателни думи измамват сърцата на простодушните (Рим. 16:17, 18).

Източник: [www.svetilia.bg](http://www.svetilia.bg)

**ОТЕЧЕСКО НАСЛЕДСТВО**

## **ДО ЕДНО БЛАГОЧЕСТИВО СЕМЕЙСТВО, КОЕТО ПИТА: КАК С ВЪЗКРЪСНАЛ ХРИСТОС?**

Нима не е достатъчно да знаем, че Христос е възкръснал? Защо да се измъчваме от въпроса: как е възкръснал? Но тъй като вие, скъпи мои, питате от любов и възхищение, а съвсем не от съмнение, и този ваш въпрос ми е мил.

Както на изток слънцето изгрява изведнъж и денят заема мястото на нощта; както докосват електрическият ключ в тъмна стая и изведнъж настава светлина; така е станало и възкресението на Господа от смърт към живот. Безшумно и мигновено.

И сега ли продължавате с любопитство да питате: как? Мисля, че така, както в началото на Сътворението светлината се е появила сред всеобщата тъмнина. Непросветените хора си мислят: каква ли страшна фабрика е била нужна, за да произведе светлина в света? Колко ли огромни трябвало бъдат машините в тази фабрика? И колко ли милиона конски и слонски сили



са били нужни, за да приведат в действие тези машини? И колко ли милиони и милиони години е трябвало те да работят, докато накрая бликне светлина? Никаква фабрика, никакви машини, никакви милиони сили, нито години – изобщо никакво усилие. Само едно мощно слово и светлината се е появила и е изпълнила целия свят. Рече Бог: да бъде светлина. И виде светлина (Бит. 1:3). Дори не е казал дума, която да прозвучи, а само е помислил, защото Божията мисъл е същото, каквото е и речта. И помисли Бог: да бъде светлина; и виде светлина. Безшумно и мигновено. Такова е било и Христовото възкресение. Така се е появила тази нова светлина, която е осветила за разумните хора духовния свят. Както физическата вселенска светлина е открила за очите физическия свят, така и светлината на Господнето възкресение е открила на всички разумни хора духовния свят, родината на безсмъртните духове. Затова физическата светлина е по-ярка от духовната. И едната, и другата са се появили безшумно и мигновено по всемогъщата воля на Твореца, по Неговия всемъдър план, по новата неизказана милост и любов. Виете сте чували как надарените хора с чудна лекота и бързина сътворяват велики и гениални творби. А колко ли повече Дарителят на всички дарби, Творецът на всички гени? Нима не сте чел с каква лекота и бързина Господ е възкресил Яировата дъщеря или сина на наинската вдовица? Или Лазар във Витания? Каза слово – и стана! Защото у Бога няма да остане безсилна ни една дума (Лук. 1:37), също както и мисъл. Така Христос е възкресил и Себе Си. Още по-леко и още по-бързо. И без дума.

А сега ви моля, скъпи чеда, като знаете, че Христос е възкръснал, мислете повече над въпроса как и виете да заслужите възкресението. Та Той да възкреси и вас. Понеже Той възкръсна заради вас; за да засвидетелства, че и виете ще възкръснете чрез Него и ще бъдете подобни Немү във вечна слава и красота. И така, поклонете се на възкръсналия Господ и запейте үтринната песен:

Твоего възкресение, Христе Спасителю,  
ангелите възпяват в небесата;  
үдостой и нас с чисто сърце  
да Те славим на земята! (Стүхира, глас 6 от Пасхалната үтрения)

Автор: Св. Николай Велимирский  
„До изгонените от рая. Мисионерски писма“  
Изд. „Покров богородичен“, София 2012 г.

## Детски свят

## ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС И ДЕЦАТА (Марк 10:13-16)

Христос обичал всички човеци, дори и грешниците, но най-много Той обичал децата. Те със своята невинност и чистота били Неговите най-големи приятели. В тяхното общение Спасителят си почивал от грижите на трудния Си ден.

Веднүж майки донесли при Исүса децата си, за да ги прегърне и благослови. Апостолите обаче ги

възспирали, защото Учителят им бил үморен. Но Исүс ги приел с голяма радост:

– Оставете децата да дойдат при Мене и не им пречете, защото на такива е царството Божие!

След това Той възложил ръце на тях и ги благословил.

Тях – децата – Господ Исүс Христос сочел за пример на беззловие и сърдечна чистота:

– Ако не се обърнете и не станете като деца, няма да влезете в Царството Небесно.

Децата също обичали Христа. Когато Той влязъл в Иерүсалим като Цар на мира, най-радостно Го посрещнали децата. Те кърсали палмови вейки и ги хвърляли в Исүсовите нозе, възклицавайки:

– Осана! (Слава!) Благословен е Този, Който иде в името Господне!

Един поет беше казал, че когато децата се үсмихнат, Бог разтваря всемогъщата Си длан, за да избърше милионите създи от лицата на всички страдащи хора. Но трябва да признаем, че по света има и много деца, които са гладни, болни и нещастни. Бог е дал хляб за всички човеци на земята, но алчни хора заграбват и чүждия дял. Бог ни е дарүвал чист въздух и вода, но човек неразумно ги замърсява. И поради това страда... Но най-голямата жертва на неразумнето на възрастните, това са децата.

Да се помолим за всички нещастни деца по нашата планета с дүмите:

**ГОСПОДИ ИИСУСЕ ХРИСТЕ, ВРАЗҰМИ  
ВЪЗРАСТНИТЕ,  
А ДАЙ ЗДРАВЕ, РАДОСТ И ЩАСТИЕ НА ВСИЧКИ  
ДЕЦА!**

Автор: Иван Николов  
Източник: „Православно вероүчение за деца“

## ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

19 април † 2 Неделя след Пасха - Томина. Преп. Йоан Ветхопещерник. Гл. 1, үтр. ев. 1, ап. Деян. 5:12-20 (с. 9), лит. ев. Ин 20:19-31 (Тип. с. 460)

20 април Преп. Теодор Трихина. Св. Григорий и Анастасий, патр. Антиохийски. Света Софея - Премүдрост Божия

21 април Св. свщмчци Янүарий и Теодор в Пергия

22 април Преп. Теодор Сикеот. Преп. Виталий

23 април Св. мчца Александра. Св. мчк Лазар Български

24 април Мчк Сава Стратилат Римски и 70 войни с него

25 април Св. ап и ев. Марк (Тип. с. 275, т. 3 и с. 270, т. 4) (Отдание на Томина неделя)

Снорийският лист се издава с благословията на председателя на храма протойерей Емилиан Костадинов  
Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дрүжба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“  
Можете да намерите изданието и на интернет адрес: [www.svetiilia.bg](http://www.svetiilia.bg)